

TRAGELAPHUS. Tragelaphus ex hircia et cervia nascitur, II, 448, 4, 2.

TRAGICUS. Tragicus dies Sacrorum apud Persas, VII, 185, 2.

TRAGŒDIA. Tragœdia unde dicta et ubi inventa, XVIII, 225, 1. Tragœdia triplex est argumentum, I, 419, 2. Tragœdia vitæ humanæ argumenta totidem habet, *ibid.* Tragœdiæ tristes exitus habent, IX, 505, 1.

TRAHA. Trahis ferratis nonnullis in locis grana ex arstis excutuntur, XIII, 522, 2 (*Vide TRITURABARE*).

TRAJANUS imperator. Trajanus a Platarcho præceptore virtute fuit imbutus, XIII, 40, 2. Jure divini et humani sciens fuit, IX, 2, 2. A Nerua adoptatus, fit imperator, XVII, 42, 1. Quam justitia cultor eximius tenax esset, V, 312, 2; XI, 719, 2. Vidua cito jus dixit, an ob banc pietatem salvatus sit, XVI, 239, 2. Trajanus laudatus quod delatoribus operam non daret, *Psalm.* II, 473, 2. Ejus clementia, V, 498, 2; XVIII, 217, 2. Ejus comitas et facilitas, XV, 424, 2. Erga christianos primum clemens fuit, XVII, 12, 1. Sed postea acriter in eos savit, XIX, 488, 2. Tertiam in christianos persecutionem movit, XXI, 144, 2. Ipsa vehementer quidem fuit, sed postea desit, 73, 2. Trajani vita, XVII, 12, 2. Ejus pæderastia infamis, XI, 427, 1. Historia de Trajani anima ex inferno præcibus S. Gregorii liberata, apocrypha est, XIII, 464, 2. Ejus columna Romæ erecta describitur, XXI, 76, 2.

TRAJANUS dux. Trajanus Valentis imperatoris contra Gothos dux ab hoste casus quam libere imperatorem ei eadem exprobrantem sit allocutus, I, 509, 2; XI, 707, 2.

TRAMA. Trama quid sit, et unde dicta, VI, 497, 2.

TRAMES. Trames aquæ ass fossa e fluvio deducta, IX, 662, 1.

TRANQUILLITAS, TRANQUILLUS. 1º Tranquille aspicere in Deo est quiescere, IV, 506, 2: *Domino cum omni tranquillitate preposito facto illis.*

2º Tranquillitas animi est summum bonum, VII, 471, 1. *Melior est pugillus cum requie, quam plerumque utrumque: nam cum labore et afflictione animi.* Tranquillitas Adami ante peccatum que, 280, 1. Tranquillitas animi quibus in rebus sita sit, XX, 110, 2. Tranquillitas animi in discipulo requiritur ut doctrinam admittat, X, 355, 2: *Discipulum in pace conservate, filii; sapientia enim abscondita et thesaurus invisus, qui utilis in utrisque?* Tranquillitatem animi dat christianismus, XVIII, 584, 1: *Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et super Israel Dei.* Tranquillitas sextus contemplationis gradus, VII, 491, 1. Tranquillitas conscientie (*Vide CONSCIENTIA*).

TRANSANIMATIO. Transanimationes variae

Pythagoræ, IX, 2; XV, 364, 1, 2. Transanimatio Pythagorica a Pharisæis non credebatur, XV, 364, 1, 2.

TRANSFIGURATIO CHRISTI, *vide* Jesus Christus, cap. V, art. III, § VII.

TRANSFORMATIO. 1º Transformationes variae Gentilium, IV, 427, 2.

2º Transformamur per Evangelium et gratiam Christi, XVIII, 436, 2 (*Vide GRATIA, JUSTIFICATIO*).

TRANSFUGA. Transfugam suspecta est fides, adeoque non sunt consiliis adhibendi, IV, 398, 2.

TRANSIRE. Transire calicem passionis a se, quomodo Christus petat in horto, XV, 570, 2 (*Vide* Jesus Christus). Transiituri sint caeli quomodo, XX, 484, 2 (*Vide COELUM*).

Transire in Scriptura significat punire, XIII, 420, 1.

TRANSITORIA. Transitoria sunt mundana omnia, XVIII, 316, 1 (*Vide* MUNDUS, TEMPORALIA, TEMPORANEA).

TRANSITUS. 1º Transitus maris Rubri duce Mose celebratur, XI, 735, 1; XIV, 256, 2 et seq. Transitus maris Rubri fuit typus baptismi, XVIII, 338, 2 (*Vide* MARE RUBRUM).

2º Transitus ex hac vita fidelium et infidelium dispar est, XVI, 522, 1.

TRANSMIGRATIO. 1º Transmigratio Joachim dispar est, XVI, 522, 1.

2º Transmigrationem animarum docebant Pharisæi, XIX, 43, 1 (*Vide* PHARISÆI).

TRANSMONTANUS. Transmontanus Itali vocant qui trans Alpes habitant, IV, 412, 1.

TRANSPUNCTIO. Transpunctio Judæorum quenam sit, XVIII, 189, 2 et seqq.

TRANSTRA. Transtra quæ dicuntur XII, 693, 1.

TRANSUBSTANTIATIO. Transsubstantiatio in Eucharistia sacramento reperitur, VI, 478, 2. Transsubstantiatio est velut quedam creatio, XIV, 468, 2. Transsubstantiatio eucharistica astruitur et probatur, XVI, 331, 1; XVIII, 364, 1. Transsubstantiationem futuram sub Messia agnoscunt Rabbini, XIII, 472, 4 (*Vide* EUCHARISTIA).

TRANSYLVANIA, TRANSYLVANI. Transylvania novos Arianos produxit, XIX, 333, 2. Transylvani cum prius Turcas cecidissent, spoliis cuncti ab istem cesi, IV, 431, 2.

TRECENTI. Trecenti milites Gedeonis symbolice explicantur, XI, 229, 1, 2 et seqq.

TREMOR. Tremor maxime invadit labia, genua, cor, XIV, 264, 1 (*Vide* METUS, TIMOR).

TREPIDARE. Trepidantes festini hic illicque discurrent, XVIII, 174, 2.

TRES, TRIA. Tria sunt omnia ex mente Aristotelis, XIII, 537, 2. Tria sunt omnia quomodo intelligantur, XVIII, 500, 1, 2. Tria parva, sed efficacia, XIII, 537, 1, 2. Tres in Trinitate quomodo

unum sint, XX, 614, 1 (*Vide* TRINITAS). Tribus digitis palmo et pugillo Deus orbem continet, id est facillime, XI, 497, 2. Tria Deus non potest facere meliora quam facta sunt, IX, 61, 2. Tria angelorum nomina tantum agnoscit Ecclesia, XXI, 24, 1. Trion millium numerus symbolice quid denotet, 379, 1. Tres dies, varii sensu mystico, XIII, 364, 2. Tria et quatuor scelera Damasci quæ et quot sint, XIII, 537, 1, 2. Tres pastores, quos Deus succidit, quinam sint, XIV, 489, 2 et seq. Tres patres anonymi, qui sæpe apud Theodoretum citantur, quinam, VII, 473, 1. Tres partes in quas dividitur Jerusalem sub Antichristo, quomodo mystice intelligenda, XXI, 303, 1.

TRES PUERI in fornace. Tres pueri erant de stirpe regum Juda, XIII, 9, 2. Non fuere Ezechiae filii, sed nepotes, 39, 1. Quomodo omni sapientia eruditi, 10, 1. Erant facile viginti annorum dum in anam adscenderent, *ibid.*, 2. Eorum doctrina, *ibid.*, 1. Cur eorum nomina mutata sint, 11, 1, 2. Cur cibos regios recusent, et legumina petant, 12. Eorum sanitas, pinguendo, decor fuit supernaturalis, 14, 2. Fuerunt primitiæ ac typus martyrum, quos tyranni occiderunt, 38, 2. In eorum unum erecta statua aurea a Chaldeis, *ibid.*, 1, 2. Cur vocentur pueri cum nolent statuum adorare, cum tunc temporis quinquaginta et septem annorum essent, 39, 1. Cur dicant non debere se regi respondere, quod statuum non adorent, 40, 2. Eorum prudentia et resignatio, 41, 1, 2. Manse- runt in igne illi, *ibid.* Quomodo illi astiterit in igne angelus, *ibid.* Missi sunt in ignem ligati, sed angelus eorum vincula dissolvit, 44, 1. Modis tribus igne servati sunt illi, *ibid.* Salamandæ et amiantum comparantur, 45, 1. Illiæsi fuere, quia erant virgines, *ibid.*, 4 et 2. Octo in his miracula contigerunt, 46, 1. In fornace hymnum ex afflatu Spiritus sancti composuerunt, 47, 1. Elsi illiæsi, vere fuere martyres, 52, 1. Eorum corpora Romæ coluntur, *ibid.*, 2. Tres juvenes in fornace Babylonica an sint viri portenti, XIV, 489, 2 et seq.

TREVIENSIS. Trevirensis lingua an fuerit Galata in usu, XVIII, 514, 1.

TRIANGULARIS. Triangulari figura veritas corporis in Eucharistia ostenditur, XV, 556, 1.

TRIARIUS. Triarii in bello fortissimi erant milites, VI, 164, 2.

TRIAS. Trias a Pythagoreis dicitur justitia et virtus, XIII, 538, 1.

TRIBADÉS. Tribadum mulierum libido præposita, XVIII, 53, 2 et seq.

TRIBONIANUS. Tribonianus jurisconsultus quomodo Justiniano imperatori sit adulatus, XII, 595, 1.

TRIBULATIO, *Vide* ADVERSITAS, AFFLICTIO.

TRIBULUS. Tribulus est spinæ genus: unde dicitur sit, X, 408, 1; XV, 212, 1.

TRIBUNAL. 1º Tribunal triplex Hebræorum

erat, XV, 461, 1. Tribunal Areopagiticum quæ instituerit, XVII, 322, 1.

2º Tribunalia duo Dei, unum severitatis in Aquilone, alterum clementiæ in Austro, XII, 20, 2. Tribunal Dei ut reos innocentes vel dubios exaudiat, ita tunc iudices recte judicantes, 144, 1. Ad tribunal Dei confugere satius est, quam ad tribunal hominum, XIV, 61, 1 (*Vide* DEUS, cap. III, art. III, § X).

3º Tribunal conscientie, quod, quæ ejus persone, VI, 350, 2 (*Vide* CONSCIENTIA).

TRIBUNUS. Tribuni qui propria dicantur, I, 595, 2.

TRIBUNUS. 1º Tribus duodecim Israel. Tribus Israel an essent duodecim, an tredecim, XV, 454, 2. Omnes sunt inter se consanguineæ, III, 448, 1. De duodecim tribuum dispositione circa tabernaculum, II, 198, 1. Tribus quatuor primariæ quæ vexilla vel insignia in deserto habuerint, *ibid.*, 2. Tribuum duodecim ordo cum proficiscebantur, 204, 1. Tribus per virgam et sceptrum designatur, nam quæque tribus suam habebat virgam, XII, 760, 1. Singulæ suam portionem terræ promissæ accepere, X, 449, 2. Tribus Israel singula populum ingentem constituerunt, XXI, 170, 2. Tribus totæ Judæorum inter Gentes dispersæ non fuere, XX, 13, 1, 2. Tribus Israel a quibus dispersæ, et a quibus congregatæ, X, 235, 1. Sunt typus omnium gentium fidelium, *ibid.* Tribuum duodecim principes duodecim apostolos significant, II, 194, 2. Ipsæ omnes fideles Ecclesiæ repræsentant, 194, 2. Tribus tres manentes trans Jordanem quid in rigida tropologia significant, 307, 1. Ex iis in fine mundi converterentur aliqui, XXI, 167, 1. An præcisæ ex singulis duodecim millia, et non plures et pauciores, *ibid.* et 2. Earum mysticæ interpretationes quoad carum ordinem a S. Joanne servatum in signatione, 168, 2. Rædem ad Ecclesiæ referuntur, *ibid.*

2º Tribus Juda et Benjamin. Tribus Juda fuit omnium nobilissima, imo regia, IV, 209, 2. Quo jure sibi vindicaret multas urbes aliarum tribuum, 328, 1. Tribus Juda post captivitatem Babylonicam pro omnibus tribubus capiebatur, XIII, 243, 1. Tribus Benjamin dignitas, XIX, 42, 1, 2. Tribus duæ post reditum et captivitatis Israelis nomen sibi cur vindicantur, XIV, 552, 1. Ex decem tribubus quomodo multi in Judæam commigrant, et se Judæis junxerint, XIII, 243, 1; XIV, 481, 1.

3º Decem tribus. Decem tribus cur a duabus secessionem fecerint sub Roboamo, X, 498, 2; 499, 2. Licite elegerunt regem alium, III, 620, 4. An licite schisma fecere a dono David, XIII, 391, 2. Idque ex decreto Dei, *ibid.*, 2. Tribus decem tripliciter a Patribus vocantur, XI, 73, 2. Decem tribus cur vocentur Ephraim et Joseph, cur Samaria, Jezrahel, Israel, Jacob, Bethel, XIII, 220, 2. Decem tribus abductæ sunt a Salmanasar trans Damascum in Babylonem, etiam trans Babylonem in Mediæ, Persiam, et alias regiones tractatæ,

SS. Trinitas quemdam rebus omnibus ternarium velut sui imaginem inseruit, X, 339, 2. Est origo omnis rerum contrapositionis, 178, 2.

SS. Trinitas velut fons est, V, 141, 2. Ipsa est fons concordia qua ipsa concors, IX, 669, 2. Igais consumens est, XI, 681, 2. Tota SS. Trinitas personaliter et substantialiter venit in animam qua justificatur et adoptatur, in eaque quasi in templo et throno suo inhabitat, XIII, 297, 1, 2; 507, 1; XIV, 154, 1; XVI, 550, 2. Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diligit eum, et ad eum veniet, et mansionem apud eum facietis; XVII, 86, 1. Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, et ceperunt loqui caris linguis. Venit ad tres animas potentias, XVI, 550, 2. Ipsa tota est in nobis, XVIII, 148, 2: Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui justificat. Quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est, imo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. Quantum inde boni nobis accedat, XIII, 297, 1, 2. Est pater Christi et christianorum, XX, 241, 2. Quot modis dicitur Pater luminum, XX, 65, 2: Omne datum optimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Ipsa virgo quasi consanguinea SS. Trinitatis, V, 230, 1.

III. QUISNAM HONOR ET QUENAM LAUDES SS. TERNITATI DEBEANTUR. — Ei per Christum omnis honor deferitur, XVIII, 245, 1: *Soli sapienti Deo, per Jesum Christum, cui honos et gloria in saecula saeculorum.* Nunquam satis laudari potest, et quae ejus doxologia, et quod rosarium, XI, 174, 1: *Et clamabant (Seraphim) alter ad alterum, et dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus exercituum; plena est omnis terra gloria ejus, XXI, 111, 2 (Vide Deus, Jesus Christus, SPIRITUS SANCTUS, TRISAGIUM).*

TRINISARE. Trinsare vox propria hirundinum, IX, 184, 1, 2.

TRIPHONIA (S.). S. Triphonia, uxor Decii imperatoris, fuit martyr, XVI, 274, 1.

TRIPLICITER. Tripliciter capitur subinde pro multipliciter, plene, perfecte, VI, 165, 2.

TRIPOLIS. Tripolis quae sit civitas; XVII, 307, 2.

TRIPUDUM. Tripudii et choreae definitio, IV, 281, 1.

TRISAGIUM. Trisagium SS. Trinitatis unde in Ecclesia ortum habuerit, XI, 173, 1, 2; XXI, 111, 2. Id hausit Ecclesia ex revelatione angeli, XI, 173, 1, 2. Revelatum fuit a puero rapti in aera, XV, 466, 1. Trisagio hymno cantato cessavit terrae motus Constantinopoli, XIII, 499, 1. Quid eo representetur, XXI, 112, 1, 2; 113, 2.

TRISMEGISTUS. Trismegisti atlas, VIII, 531, 2.

TRISTRARI. In quibus sit tristrandum, X, 107, 1. Vide TRISTIS, TRISTITIA.

2° Tristrari et letari super populo suo quomodo dicitur Deus, XI, 246, 2.

TRISTATA. 1° Tristata quales sint, I, 557, 1. Tristatarum quae esset dignitas apud Medos, Babylonios et Aegyptios, XII, 670, 1; XIII, 78, 1.

TRISTIS TRISTITIA. L.—TRISTITIA MALA. —

1° Quid sit tristitia et qualis sit sensus in Scriptura sumatur. Tristitia vicina luctui est, et gaudium carens sine dubio tristis est, XIII, 244, 2. Tristis pro irato, saevo et minace sumitur subinde, VI, 320, 2; IX, 589, 2: Ad amicum si aperueris os triste, non timeas, est enim concertatio. Ipsa cum ira cogitationem habet, VI, 281, 2. Tristitia et ira ac saevitia se invicem comitantur, IX, 589, 2 et seq. Tristitia mala quae sit, ejus schema, IX, 407, 1, 2: Beatus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia delicti.

2° Tristitia quae sit causa. Tristitia multis ex causis oritur, VI, 284, 2. Ejus causa est mala conscientia, V, 457, 1. Nusquam est nisi ubi est adversitas et jurgium hominis, 520, 1, 2; X, 105, 2: Miserere animae tuae placens Deo, et continue: congrege cor tuum in sanctitate ejus, et tristitiam longe expelle a te. Innascitur cordi infirmo et debili, VI, 283, 2. Tristitia sequitur indigentiam, IX, 415, 1.

3° Tristitia effectus et damna. Primo. In corpore. Tria tristitia damna: primum est quod ex ea manat, imo festinat mors; secundum, quod virtutem, id est vires hominis cooperit; tertium, quod homo mestus, dejectus et curvus incedat, X, 281, 1: A tristitia enim festinat mors, et cooperit virtutem, et tristitia cordis fecit verticem. Tristitia facit homines mestos, pusillanimes et tardos, IV, 249, 1. Tristitia facit faciem luridam et tristem, V, 457, 1. Tristes et inesti sunt vultu tetrico et atro, unde ab Hebraeis obicuri vocantur, XI, 702, 2. Tristitia corpus reddit luridum, languidum, debile, 548, 1. Est quaedam egritudo, morbos adnascit, et medicinae vim elidit, 547, 2. Hebetat oculos mentis et corporis, ibid. Ossium medullas exedit, 548, 2. Tristitia vires hominis dissolvit, XX, 302, 1. Attenuat spiritus viles, arcuat et gravat, IV, 249, 1: Nolite contristari: gaudium electum Domini est fortitudo nostra. Tristitia se necem adducit, X, 107, 1, 2: Nullos enim occidit tristitia, et non est utilis in illa. Facit hominem brevis aevi, 104, 1, 2: *Jucunditas cordis haec est vita hominis, et thesaurus sine deflectione sanctitatis; et exultatio viri est longivitas.* Occidit tristantem, 105, 2; 106, 2. Tristis moritur sensim per aerumnas, 1, 2 et seq.

Secundo. In anima. Tristitia Spiritum sanctum contristat, X, 108, 2. Tristitia cordis Spiritum sanctum fugat, V, 457, 1: *Cor gaudens exhilarat faciem: in mare animi deficiunt spiritus.* Fugat spiritum lucidum, et spiritum accedat et tristitiae, X, 104, 1, 2. Tristes et anxii habent spiritum

obtutum et obnubilatum, et quasi egredientem suo statu et loco, XI, 671, 2. Tristitia tristes cogitationes generat, X, 22, 1. *Sicut in percussura cribri remanent pulvis, sic avaritia hominis in cogitata illius.* Tristitia animorum viri magnanimiternit, V, 369, 2. *Maror in corde viri humiliabit illum, et sermone bono laustificabitur.* Animam reddit inutilem, VI, 283, 1: *Sicut tinea vestimento, et vermis ligno; ita tristitia viri nocet cordi.* Per tinea et vermem recte designatur, ibid. Seipsam depascitur, ibid. et 2. Per erucam late adumbratur, XIII, 484, 1. Tristitia cor contrahit et somnum inducit, XVI, 266, 2. Tristitia omnium spirituum pessimus est, XIII, 401, 2. Tristitia animorum tormentum crudele, XV, 242, 1, 2. Est gravior omni corporis cruciatu, IX, 682, 2. Item morte, X, 1, 2. Est miseria universalis, IX, 681, 1: *Omnia plaga, tristitia cordis est.* Est hamus demonis, XX, 213, 1. Alia tristitia effectus et damna, V, 548, 2; VI, 283, 1, 2; 285, 1.

4° In tristitia quomodo nos gerere oporteat, quae sint ejus remedia. A tristitia non debemus absorberi, IX, 407, 1. Non sinenda animo dominari, X, 102, 1: *Tristitiam non des anima tua, et non affligas te ipsum in consilio tuo.* Est moderanda, X, 282, 2: *Ne desieris in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te, et memento novissimum, noli oblitisci; neque enim est conversio, et haec nihil proderis, et leissimum pessimis.* Quam tristitiam in morte amicorum Apostolus vetat, XI, 130, 1: *Nolumus vos ignorare, fratres de dormientibus, ut non contristemini sicut et ceteri qui spem non habent.* In cladibus publicis et privatis moderanda est, XII, 679, 1, 2: *Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga: et non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymae tuae. Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumambigat sicut tibi, et calcamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. Locutus sum ergo ad populum meum, et mortua est uxor mea vespere: fecique mane sicut praeceperat mihi. Quomodo quis sine ea vivat, X, 107, 1, 2. Eam superans, vir fortis est, V, 515, 1.*

Tristitia remedium est, spes et cogitatio aeternae gloriae, V, 457, 1. Cogitatione caelestium pellitur, VI, 284, 2. Ejus remedium est, malum quod affligit extenuare, X, 102, 1. Item bona conscientia, ibid., 2. Tristitia iustum non deijcit, Job, 75, 1. Aliud ejus remedium est occupatio magna, X, 107, 1. Item oratio et spes in Deum, X, 107, 2; XX, 213, 1: *Tristatur aliquis vestrum? oret. Equo animo est? palliat.* Item prudentia, X, 240, 1, 2: *Cor primum dabit tristitiam, et homo peritus resistet illi.* Alia ejus remedia quatuor, X, 107, 2. Item alia duo remedia, IX, 357, 1: *In die bonorum ne immemor sis malorum: et in die*

malorum ne immemor sis bonorum. Tristitia et leta invicem sibi succedunt, IX, 355, 1; 357, 2. Tristitia praeterita gaudium causat, X, 554, 2.

5° Quomodo cum tristibus sit agendum. Trist non sunt carmina laeta occinenda, VI, 281, 1: *Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.* Quomodo per carmina levare, debebat, ibid., et 2. Tristitia onus consolator sublevari, XII, 354, 1: *Plorans ploravit in nocte, et lacryma ejus in maxillis ejus: non est qui consolator eam ex omnibus charis ejus (Vide Moyses).*

II. TRISTITIA BONA QUAE SIT. — 1° Tristitia de peccato pia et sancta est, IX, 406, 1, 2; 408, 2. Tristitia sola de peccato utilis est, XII, 360, 2; 679, 1, 2; XX, 207, 1: *Tristitia secundum Deum septem effectus, XVIII, 466, 1: Quae enim secundum Deum tristitia est, penitentiam in salutem stabilem operatur: saeculi autem tristitia mortem operatur. Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristari vos, quantum in vobis operatur sollicitudinem; sed defensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed admirationem, sed vindictam, in omnibus exhibuitis vos, incontaminatos esse negotio. Quomodo haec differat a tristitia saeculi, 465, 1. Unde amba nascuntur, ibid., et seq. Earum descriptio, ibid., 2. Usus et fructus utriusque, ibid. Tristitia quare et quomodo sit melior gaudium, VII, 999, 1: *Melius est ire ad domum luctus quam ad domum convivi: in illa enim filii eunctorum admonentur hominum, et vivens cogitat quid futurum est.**

2° Tristitia sanctorum et impiorum quare differant, 459, 2. Pauli tristitia ob Iudeorum reprobationem, 456, 2: *Veritate dico in Christo, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto: quoniam tristitia mihi magna est, et continuus dolor cordis meo.* Oplabam enim ego anathema esse Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem. Tristitia apostolorum et fidelium in hac vita, XVI, 583, 1, 2: *Amen, amen dico vobis, quia plorabitis, et fletibus vos, mundus enim gaudetibus, vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium... Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, et gaudebit cor vestrum: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.*

3° Tristitia Christi in hortis. Tristitia Christi in hortis vera fuit, XV, 567, 1: *Et assumpto Petro, et ductus fuit Zebedaei, capiti contristari et mestus esse.* Fuit non solum in appetitu sensitivo, sed etiam in voluntate, et quae ejus causa, 2 et seq. Quae causae finales et morales, 568, 1. Fuit voluntaria, non naturalis aut involuntaria, ibid., 570, 1, 2: *Usque ad mortem Christum tristatus est, 569, 1: Fuit aut illis: Tristes et anima mea usque ad mortem, sustinete hic, et vigilate mecum (Vide Jesus Christus).*

TRITICUM. 1° Triticum in cerevisia bibatur,

XIII, 471, 2. Triticum quomodo degeneret, XI, 667, 2. (Vide FAUSTIANUM).

2° Truici acervos fertilitatis est symbolum, VIII, 173, 1, 2.

TRITURARE, TRITURATIO. 1° Triturandi modus apud varios varius, XIII, 418, 2; 522, 4; 40, 1, 2; XIV, 103, 4. Trituratio apud multas gentes fit rotis et equis, VI, 999, 1.

2° Tritura urbis vocatur ejus attritio et afflictio, XII, 330, 2.

TRIUMPHARE, TRIUMPHUS. 1° Triumphantis olim aliis equis vehebantur, XXI, 140, 2. Cur quadriga vehebatur, XIV, 426, 2. Eorum ministri oleagineis coronis coronabantur, XXI, 226, 2. Ipsi coronas suas Jovi Capitolino dicebant, 115, 2. Triumphantis Romæ gloriæ brevitatis ideam adumbrabant, IX, 336, 2. Triumphus ante victoriam non cavendus, III, 663, 1.

2° Quomodo Christus de demone triumphavit, XIX, 90, 1. Triumphus Christi ascendens in celum, XI, 730, 1, 2. Triumphus Christi et Ecclesie, XVIII, 626, 1. Triumphus Dei passio Martyrum est, 428, 2. Triumphus S. Crucis quale festum in Hispania, et qua occasione institutum, XIV, 470, 2. (Vide CHRISTUS, CAUS. ECCLESIA MARTYRI).

TRIUMVIRUS. Triumviri Apostolorum sunt tres, V, 258, 1.

TROADIUS. Troadius adolescens martyrio demoneonem vicit, XIX, 315, 2.

TROAS. Troas regio Asiae et urbs ubi sita sit, XVIII, 307, 2. (Vide TRORA).

TROCHLEA. Trochlea et τροχλία supplicii genus describitur: id in martyriis erat frequens, VI, 81, 2. Trochleae et τροχλίας quid priscis esset in tortura, 81, 1.

TROZENIE. Trozeniae virgines ante nuptias Palladii zonam dedicabant, XVIII, 677, 2.

TROGLODYTE. Troglodytae sunt Aethiopes vicini Aegypto, IV, 155, 1, 2. De illis scribens Aristoteles fallitur, *ibid.*

TROILUS. Troilus episcopus visione caelesti factus est ex avaro elemosynarius, IX, 412, 1.

TROJA. Troja quando condita fuit, I, 544, 2. Sub Aod condita fuit, III, 130, 2.

TROPHEUM. Trophaeis magnorum ducum multi excitati duces praecleari evasere, XIV, 484, 2.

TROPHIMUS (S.). Trophimus discipulus S. Pauli ager Mileti ab Apostolo relictus est, XIX, 316, 2. S. Trophimus Arelatensis in Gallia praedicavit, XVII, 363, 1, 2.

TROPOLOGIA. Tropologia varia in Scriptura, XI, 78, 1, 2. Tropologia qua per canem intelligitur peccator, et per leonem justus, VII, 310, 2 et seq. TRUDO (S.). S. Trudo coelitus sacras litteras didicit, XX, 35, 1.

TRULLA. Trulla instrumentum cementariorum, XIII, 612, 1. Trulla in manu Dei stantis super murum litam mystice quid sit, *ibid.* Quid trullam daponere, *ibid.*, 2.

TRULLANA. Trullana synodus non est legitima, XIX, 212, 1.

TRYPHENA et TRYPHOSA. Tryphana et Tryphosa elogium, XVII, 288, 2.

TRYPHON. Tryphon sub pallio amicitiae hostilitatem tegens, sive regem Syriam constituit, VI, 318, 1. Hic existens tutor Antiochi filii Alexandri Velis, factus est ejus tortor, IV, 473, 1. Ejus perfidia, dolus et insidia, 477, 2; 480, 1. Cur et quo anno occiderit Jonathan cum filiis suis, 480, 2. Solus hic extitit qui se intravit in seriem Seleucidarum Asiae regum, 481, 1. Victus ab Antiocho fugiens, aurum et argentum dispersit, 431, 1. Ab Alexandro Sidete occiditur, 481, 1. In urbe Orthosiada, IV, 490, 2. Tryphonis imago cornuta, XIII, 103, 1.

TSADE. Tsade et tsain litterae vicinae sunt et commutabiles, XIII, 424, 1. Tsade, littera hebraea semper transferitur per S, XV, 91, 2.

TSARA. Tsara est tribulata et misera, IV, 280, 1, 2.

TSEBI. Tsebi hebraice quid significet, XIII, 105, 2. Est epitheton Judaeae et Jerusalem, *ibid.*

TUBA. 1° Tubarum institutio et usus apud Judaeos. Tubas duas argenteas Deus fieri praecipit, II, 234, 1. Qualis earum forma, *ibid.*, 2. Allegorice significant duos Christi adventus, *ibid.* Item concionatores, 235, 1. Tropologicè duplex generis praedicationis in Ecclesia usitatum, *ibid.*, 2. Tubae signorum quare sic dicte, IV, 432, 2. Tubarum argenteorum usus olim tempore sacrificii, X, 543, 2. Tubis Judaei utebantur ad populum convocandum, XIII, 498, 2. Juxta tubarum ululatum diversum Hebraei castra vel movebant, vel convocabantur, II, 235, 2. Tuba ducendus ad supplicium praebat, XV, 613, 1. Tubae et armorum sonitus e caelo auditus, IV, 318, 2.

2° Tubarum sonitus in Sina auditus. Quis fuerit clangor tuba in monte Sina dum lex ferretur, XIX, 505, 2.

3° Tubae angelorum in Apocalypsi. Tubae quas angeli in manibus habent, an vere tubae, an vero aemigaticae per praedicationem inflandae, XXI, 187, 1, 2. Tubarum plaga aliae sunt a plagis phalarum, 297, 1. Tuba septima regnum beatum quod cum Christo inibunt omnes sancti in die judicii denuntiat, 230, 2. Quis proprius ejus tubae locus in Apocalypsi, 230, 2 et seq.; 233, 1, 2.

4° Tuba in extremo judicio. Tuba in extremo judicio sonitura cur vocetur Dei, XIX, 131, 2. Erit sensibilis clangor formatus ab angelo, ex qua materia futura sit incertum: ad quid canet, *ibid.* Erit novissima: cur vocetur vox Filii Dei, *ibid.* Quam ejus clangor futurus terribilis, *ibid.* Haec in omni opere representari jubet S. Hieronymus, 432, 1, 2. Cur vocetur novissima, 413, 2.

TUBAL. Tubal significat tam Italianum quam Hispaniam, XI, 764, 2 et seq. Tubal an sint He-

pani, XII, 698, 1. Melius sunt Iberi Aquilonares, 766, 2.

TUBALCAIN Tubalcaïn fabrilis artis fuit inventor, X, 394, 1. Primus militarem artem exercuit, XX, 471, 2.

TUBIANÆI. Tubianæi populi, qui et unde dicti, IV, 652, 2.

TUISCO. Tuisco non fuit filius Noë, I, 158, 2 et seq.

TUISCONES. Tuiscones, id est Germani, ortum habent ab Askenez, I, 165, 2.

TULLIANUS. Tullianum carcer Romæ fuit, XVIII, 496, 2.

TULLIUS CIMBER. Tullius Cimber ab ebrietate actus est in necem Julii Cassaris, VI, 484, 2.

TUMMIM. Tummim hebraice perfectiones significat: quid mystice, IV, 210, 2.

TUMOR. Tumores qui ad suppurationem venire nequeunt scibus curandi sunt, XI, 483, 1.

TUMULTUS. Tumultus ex ebrietate ortus, IV, 44, 1. (Vide EBRIETAS).

TUNICA. 1° Tunica pontificis et sacerdotum apud Judaeos. Tunica est vestis interior, XV, 173, 1. Tunicae duae pontificis Judaici, XXI, 29, 2. Tunica hyacinthina pontificis vocatur perieris, X, 458, 1. Item tunica linea, *ibid.* Tunica linea erat communium sacerdotum vestis, XII, 833, 2. Tunica veterum vix media brachia tegebant, XII, 533, 1. Tunicae suam cur sacerdotes Judaici cingulo stringerent, XVIII, 677, 1.

Tunica hyacinthina pontificis cujus rei eum commoueret, XXI, 395, 2 et seq. Tunica hyacinthina pontificis aeren denotabat, XIX, 193, 2.

2° Tunica Christi. Tunica Christi inconspicibilis qualis esset; ea Trevisis servatur, XV, 622, 2; XVI, 614, 2. Quid allegorice et tropologicè indicet, *ibid.*

3° Tunicae duas gestare Apostolos vetat Christus: quomodo hoc intelligendum, XV, 262, 1. Tunicae duas habens quomodo alteram non habenti dare jubeatur, XVI, 92, 2.

4° Tunica Ecclesiae quaenam, VIII, 104, 2.

5° Tunica oculorum quadruplex est, V, 184, 2.

TUNSIUS. Tunsius pectoris poenitentiae est signum, XXI, 243, 2. Et aliarum quoque rerum est symbolum, *ibid.*

TURBA. 1° Turba vitanda et fugienda sapientii, cur, VII, 75, 1; Perversi difficile corriguntur, et stultorum infinitus est numerus, IX, 520, 2; Ne absteris in turbis nec in medicis; assidua enim est commissio illorum. Turba saepe causa ruinae est, XIV, 192, 1, 2. Turba quanto opere honesta vitare noceat, XIII, 315, 2. Turba noceat Ecclesiae et religiosis ordinibus, XI, 228, 1, 2: Multiplicasti Gentem, non magnificasti letitiam. Turba causa est dissensionis, XVII, 159, 2: In diebus illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Graecorum adversus Hebraeos eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduas eorum (Vide MURMUR).

2° Turba noxia principibus est, V, 433, 2. (Vide PATRICKS, REX).

3° Turbam cur eiecerit Christus puellam vitæ restitutum, XV, 249, 1. Qua intentione Christum turbæ sequerentur, XV, 134, 2. Quomodo ex pedestres Christum navigantem sequi poterint, XV, 341, 1. Cur eas in vesperam usque detinuit, *ibid.*, 2. Earum ardor Christum per triduum sequentium, 358, 1.

4° Turba magna, quæ dinumerari non potest an eadem sit cum centum quadraginta quatuor milibus signatis ex omni tribu, XXI, 169, 2. Ii sunt christiani gentiles, futuri in fine mundi sancti, *ibid.*

TURBATIO. Turbatio facit hominem in corde et opere tumultuari, X, 327, 2.

Turbatio Beiparæ ad angeli aspectum et salutationem, XVI, 18, 2 et seq. Ea fuit non passio, sed propassio, 19, 1.

Unde et qualis fuerit turbatio Christi Lazarum resuscitatur, XVI, 492, 1, 2; 493, 1.

TURBO. 1° Turbo ventorum quam sit vehemens, X, 406, 2.

2° Turbo divinae irae est symbolum, Job, 80, 2, 233, 2. Dei judicis celeritatem significat, XI, 763, 1. Turbo pulverem dissipans, est tribulatio hominem exagitans, qui non nisi pulvis est, XIII, 394, 1.

TURBULENTUS. Turbulentus unus totam urbem turbare potest, XVI, 154, 1. Tales sunt e cæta, Ecclesia, republica, domo ejiciendi, *ibid.*, 2.

TURCA. 1° Turca unde orti sint, et eorum imperii origo, I, 166, 1; VIII, 160, 1. Suos imperatores Selymas vel Solymanos vocant, XIX, 409, 1. Turca cur Constantinopolim in festo Pentecostes, Graecis subactis, invasere, XVII, 77, 2. Constantinopoli capta, ibi sedem regni sui fixere, IV, 317, 2. Turca victoria contra christianos potius suum Mahometam Christo potentiorum dicunt, XI, 576, 2. Turcae per dissidia christianorum crevere, V, 581, 1; XX, 270, 1. Turca desolationem et vastitatem terris infert, V, 433, 1. Quocumque pedem inmittit, sterilitatem inferi, XIII, 617, 1. Turcarum adventum in Italiam agmina locustarum praesignificavit, XIII, 483, 2. A Turcis subjugati sunt multi principes christiani qui ejus opem contra christianos advocaverunt, X, 46, 2.

Turca capta aliqua provincia quiescit, ut vicinæ gentes otio interim torpescant, et postea eas invadat, XII, 116, 2. Turcae sunt lustratores orbis et milites Dei et sacerdotum, XII, 196, 2. Turcam juste possidere regna christianorum, est impia sententia Alberici Gentilis, III, 184, 1. Turcis quatenus resistere debeamus, contra Lutheri sententiam, XV, 189, 1. Turcarum amici et socii sunt haeretici, XIII, 397, 1. Turcis cur bellum inferri vellet a christianis S. Catharina Senensis, XIV, 192, 1, 2. Eorum imperium quamdiu durabit, XXI, 347, 2 et seq. (Vide MAHOMETANI; MAHOMETISMUS; SARACENI; MURMUR).

³ *Turcarum fides et usus religiosi.* Turcæ adorant Deum quem nesciunt, XVI, 361, 1. Toti a Deo voluntate quasi a fato pendunt, XX, 194, 1. Censent amentes et fatuos a Deo entusiasmo agri, idque in honorem sui Mahometis, X, 192, 1. Fatuos venerantur, cur, IX, 279, 2. Cur lunam venerantur, XII, 285, 1, XXI, 258, 1. Turcæ quomodo etiamnum jejūnent, IV, 333, 1. Ante cibum precantur et mense benedicunt, X, 157, 2; XIX, 228, 1. Turcæ bibitari vinum superstitiosa religio, XV, 352, 1, 2. Eorum chorea in honorem Mahometis qualis, V, 65, 1. Bacchanalia christianorum ridet, XII, 357, 2. Sepulcrum Domini evertere cur nolunt, nec audeant, XI, 265, 2. Turcæ, ob tentata insigni de hostibus victoria, in pauperes sunt liberales, IV, 533, 1. his licet fenerari christiano, II, 483, 2. Nolunt uti medicis, quare, X, 209, 2.

³ *Turcarum infidelitas in pacis, polygamia et impudicitas.* Turcæ cum christianis facile pacem ineunt et facile rumpunt, IV, 549, 1. Turcæ magam habent uxorum turbam, 370, 2. Indigne mancipiis christianis utuntur, XII, 619, 2.

⁴ *Turcarum in Scriptura præsignificationes.* Turcæ an sit Leviathan et serpens oblongus, XI, 384, 2. Est Assur virga furoris Dei, 244, 1. Turcæ et Saraceni an sint Gog et Magog, XII, 763, 1; XIX, 164, 1. Turcæ an dicatur cornu parvulum apud Danielem, XIII, 90, 2. Turcæ quintam imperium non constituunt, ut volunt Rabbinii, 28, 2. Turcæ draco est unius capituli, sed multarum caudarum, XXI, 253, 1.

TURPILIOQUUM. Turpilioquum cavendum, *Job*, 750, 1. Turpia verba fector, *Psal.* 1, 70, 2 (*Vide* *LOQUELA*, *VERBA*).

TURPINUS. Turpinus archiepiscopus Rhemensis fabulosus est auctor, X, 470, 2; XIII, 73, 2.

TURPIS. Turpe a voce chaldæa derivari videtur, XIII, 331, 1.

TURPITUDO. Turpitudine latebras amat, XVIII, 224, 2; 438, 1.

TURRIS. Turres habebant veteres in uribus et pagis ad quas, ingruente hoste, confugiebant, V, 569, 1. Turris Babel fuit velut arx, *ibid.* Turres castrenses et munitiones quales essent, XII, 531, 2. Turres in vinea ad quid erigantur, XI, 153, 1.

² *TURRIS EDER,* id est gregis, est juxta Bethleem: est locus pascuis uberrimus, I, 334, 2; XVI, 62, 2. Turris Gregis est turris Eder, et locus in quo Jacob pavit greges, XIV, 98, 2. Ejus descriptio, *ibid.* Fuit juxta Bethleem, et ibi angeli pastoribus Christi ortum annuntiaverunt: dicta est turris Gregis etiam ante Jacob tempora, *ibid.* Turris David quæ, VIII, 47, 2. Turris quædam peculiaris in arce Sion a Davide extracta, V, 581, 1. Turris Hananeel erat ultima civitatis veteris Jerusalem, et inde cepit augeri civitas, adjecta nova urbe, XIV, 537, 2. Turris centum cubitorum sive Mesh quæ, IV, 236, 2. Turris Libani quæ, VIII, 179, 1. Turris

Siloe tempore Christi collapsa decem et octo homines ruina oppressit, XVI, 186, 1, 2.

³ *TURRIS* tria etyma, XV, 200, 2. Turris et nasi symbolice, 175, 1, 2. Turris David symbolice est sacra Scriptura, 50, 1. Turris Ecclesiam sunt doctores, XI, 153, 1, 2. Turris vineæ quid et quos denotet mystice, XV, 470, 1. Turris symbolice principem designat, XIV, 479, 1.

TURTUR. Turturi quæ a natura indita prudentia ad pullos a lupo protegendos, XII, 75, 1. Qua herba pullis suis a lupo prospiciat, VI, 138, 1. Iridis fractum sibi in amuletum seligunt, XII, 512, 1. Tartares plumis torquati, VII, 515, 2. Turtur veris iudicium, 580, 2. Ille solitudinem amat, 514, 2. Turtur gemebundus, *ibid.*

² *Turtur sapientie symbolum, et quare, VII, 514, 2.* Christi symbolum, 514, 1. Turturis et animæ piæ collatio, *ibid.* Turtur symbolum fidelis conjugalis, monogamie, viduitatis et fidelitatis, VII, 514, 1; IX, 614, 1. Docet viduas continentiam post maritorum mortem, I, 65, 1. Est perseverantis amoris simulacrum, VII, 582, 2. Est penitentiae symbolum, VIII, 582, 1. Item silentii et solitudinis, *ibid.* Turtur S. Joannem Baptistam et Apostolos symbolice representat, 584, 1, 2.

TUTELARIS. Tutelares deos Gentes secum per vias duxerunt, XIII, 589, 2.

TUTILIMENUS. Tutilimenus ex exactum perjurium vapulat graviter, XV, 169, 1.

TUTOR. Tutorum potestas quamdiu duret, XVIII, 549, 1.

TUZIA. Tuzia est spuma subnigra argenti, XXI, 85, 2.

TYCHICUS. Tychicus fuit S. Pauli administer in litteris ferendis, XVII, 364, 1.

TYDEUS. Tydeus statura pusilla, sed animus magnus, XIII, 218, 1.

TYMPANUM instrumentum. Tympanum et pelle lupina aliud e pelle ovina obtusescere facit, IX, 398, 1.

TYMPANUM tormenti genus. Tympanum quod et quale tormenti genus: quomodo eo homines torquentur, IV, 522, 2; XIX, 487, 2.

TYPANENSES. Typanenses catholici etiam lingua excisa locuti sunt, XI, 560, 1, 2.

TYPHON. Typhon qualis sit ventus, et ejus natura, XVII, 427, 1, 2. Quam sit vehemens, X, 406, 2. Ejus præsignum, vires, remedium: unde dicatur, XVII, 426, 2.

TYPHUS. Typhus est hæresis signum, XIX, 253, 2.

TYPICUS. Typicus Scriptura sensus non potest esse literalis, sed tantum eo adumbratus, XVIII, 329, 2 (*Vide* *SCRIPURA*, *SACRA*).

TYPUS. Typus est figura rerum, parabola verborum, XIX, 437, 1. Typus per omnia antipponi non respondet, XIV, 494, 2 (*Vide* *SCRIPURA*, *SACRA* et varios Veteris Testamenti viros illustres qui

Novi Testamenti personas aut res adumbrarunt). *TYRANNIS.* Tyrannis per laurum exprimitur, IX, 190, 2. Tyrannis est omnibus odiosus, VI, 457, 2. Tyrannis quam sit brevis et parvi regni, XII, 642, 1. Tyrannis quo tandem evadat, 730, 2 (*Vide* *TYRANNUS*).

TYRANNUS. ⁴ *Qui sint tyranni et quare ad regnum evehuntur.* Tyranni etymon, VIII, 401, 2. Tyranni et veri domini differentia, XV, 452, 1: *Jesus autem vocavit eos ad se, et ait: Scitis quia principes Gentium dominantur eorum, et qui majores sunt, potestatem exercent in eas. Non ita erit inter vos: sed quicumque voluerit inter vos primus esse, erit vester minister; et qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus.* Tyranni multi præter spem ad regnum evehuntur, et alii regno dejecti, IX, 338, 1: *Multi potentes oppressi sunt viriditate et gloriosi traditi sunt in manus alterorum.* Tyranni non regnant ex Deo, XIII, 392, 2: *Ipsi regnaverunt, et non ex me: principes extiterunt, et non cognovi.* Sunt sæpe licetores Dei qui eos confortat, III, 126, 1, 2: *Addiderunt autem filii Israel facere malum in conspectu Domini, qui confortavit adversum eos Eglon regem Moab: quia fecerunt malum in conspectu ejus.* Quomodo sint servi et milites Dei, XI, 761, 2. Tyranni ob peccata tradimur, XII, 193, 1: *Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Pro eo quod non audistis verba mea, ecce ego mittam, et assumam universas cognationes Aquilonis, ait Dominus, et adducam eos super terram istam, et super habitatores ejus, et super omnes nationes quæ in circuitu illius sunt; et interficiam eos.* Idque duobus exemplis probatur, *ibid.* A Deo dantur quasi carnicibus ad sumendum de impio populo penas, XIII, 459, 1, 2: *Dabo tibi regem in furoribus, et auferam in indignatione mea.* Tyranni regnant propter populi peccata, *Job*, 663, 1: *Qui (Deus) regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi.* Sunt Dei instrumenta, flagella et lictores, ut vel pios defendant, vel impios castigant, XIV, 204, 1; 430, 1: *Dixi ad ananiam, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mihi? Et respondit angetus, et ait ad me: Isti sunt quatuor venti caeli, qui egrediuntur, ut stent coram Dominatore omnis terræ. Tyrannis etiam parere tenentur christiani, XVIII, 221, 1: *Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed propter conscientiam.* Tyranni aliquando libere arguendi, XXI, 228, 1.*

² *Tyrannorum mores.* Tyranni volentes coli ad dii omnes alios deos abolebant, volebantque in caelum conscendere, et Deo superiores aut pares esse, XI, 289, 1, 2. Tyranni suos tributis onerantes, exterius a regno fugant, suum non populi commodum querunt, V, 432, 2; IX, 300, 2. Omnia appetunt, nunquam sunt saturi, VI, 352, 1: *Infernus est peritio nunquam implentur, simili-*

liter et oculi hominum insatiabiles. Ditant a ruina aliorum, 373, 1: *In exultatione justorum multa gloria est: regnantibus impiis, ruinae hominum.* Terrorem plebi incutunt, leoni et ursis comparantur, 377, 1: *Leo rugiens et ursus esuriens, principes impius super populum pauperum.* Sunt velut lupus, leo, hyæna, IX, 397, 1; 398, 4; 400, 1, 2: *Vanitas leonis, onager in eremo; sic et pasqua divitum sunt pauperes.* Item vocantur venatores, XII, 731, 2. Eorum imago est locusta, XXI, 204, 2. Ceti sunt similes, *Job*, 190, 2; 230, 2. Eorum avaritia, crudelitas, rapacitas, injustitia, VI, 377, 1. Eorum opulencia est paupertas subditorum, *Job*, 498, 2: *Vim fecerunt depradantes pupillos, et vulgum pauperum spoliarunt. Nudis et incedentibus absque vestitu et esurientibus tulerunt spicas.* Populum exactationibus gravant, 378, 1. Gaudet subditorum dissensionibus et eas fovet, 377, 2 et seq. Potentes non audent lacessere, 378, 1. In infirmos crudelles, in fortes aliquando violenti, *Job*, 507, 1: *Detrahit fortes in fortitudine sua: et cum steterit, non credit vitæ suæ.* Tyranni jus necis sibi in quolibet arrogat, IX, 288, 1; 289, 1: *Longe abesto ab homine potestatem habente occidendi, et non subiaceris timorem mortis.* Tyranni multi filias suas et uxores in odium christiane fidei occidit jussere, XVI, 274, 1. Tyranni cuiusdam in hominibus excecandis immanitas, XI, 694, 1.

Tyrannorum collectio qui septem ætatis fidèles persecuti sunt, sunt septem illi reges, quorum ait Joannes quinque venisse, unum esse, alium nondum extare, XXI, 317, 1. Tyranni sunt figura Antichristi, XIX, 153, 2; XXI, 253, 2 et seq.

³ *Tyrannidis effectus et tyrannorum pæna.* Tyranni sua impietate se et regnum evertunt, V, 496, 2: *Abominabiles regi qui agunt impie: quoniam iustitia firmatur solum.* Populum execraticum faciunt, VI, 394, 2: *Reus justus erigit terram, vir avarus destruit eam.* Tyrannus quidam superbus quomodo ad modestiam sit traductus, V, 503, 2: *Contributionem præcedit superbia, et ante ruinam exaltatur spiritus.* Tyranni cuiusdam superbia retusa, quomodo, XVI, 40, 2 et seq. (*Vide* *SUPERBIA*). Tyrannorum celer ortus et interitus, XIV, 185, 1. Ipsi dum invadunt aliam, iusto Dei iudicio perdit sua, et cum sua stirpe et nomine intereunt, 169, 1, 2: *Et præcipiet super te Dominus, non seminabitur es nomine tuo amplius: de domo Dei tui interficiam sculptile et confabulo, ponam sepulcrum tuum, quia inhonoratus es.* Sunt similes surcus, et semper in mortis suspitione versantur, III, 637, 2. Plerumque a papulo de medio tolluntur, hinc semper pavent, VI, 378, 2 et seq. Eorum morti omnes inhiant, IX, 309, 1. Raro senescunt, III, 637, 1, 2. Omnes cito moriuntur, IX, 308, 2: *Omnia potentatus brevitas vita.* Eorum quis fuerit exitus, VI, 47, 1. Ut plurimum male preunt, *Job*, 660, 2: *Subito mortem-*

tur, et in media morte turbabuntur populi, et perisuriantur et auferent violentum abique manu; 717, 1. Auferetur ab impiis lux sua, et brachium rubeum confringetur. Tyrannorum mors saepe violenta et cruenta. I. 562, 2; XIII, 541, 1. Tyranni Ecclesia graviter a Deo percussa, XIV, 538, 2: Et haec erit plaga, qua percussit Dominus omnes gentes quae pugnaverunt adversus Jerusalem: tabescent caro uniuscujusque stantis super pedes suos, et oculi eius contabescent in foraminibus suis, et lingua eorum contabescent in ore suo. Tyrannorum vis in morte cessat, Job, 89, 2: Ibi impit cessaverunt a tumultu, et ibi requieverunt fessi robore.

TYRANNUS Ephesius. Tyrannus in cuius schola S. Paulus Ephesi disputavit, quis fuerit, XVII, 334, 2.

TYRII. Tyrii a Baal multa nomina efformarunt, XIII, 55, 2. Tyrii se primos navigationis auctores jactant, XII, 701, 2. Erant mercatura ditissimi, VI, 343, 1. Tyriorum opes in concilienda et vendenda purpura site erant, XVII, 310, 2. Idola sua vinculis in obsidione constringebant, ne ab hoste carmine aliquo evocarentur, XII, 689, 1. Providentes exitium suum per Chaldaeos, merces suas et pretiosa quoque furtim ex urbe exegerunt, et tandem ipsi urbe relicta Carthagenam et alio abiere, 717, 2 et seq. Tyriis quamdiu Chaldaei dominati sunt, 196, 1. Tyrii post templi restorationem saepe ei dona miserunt. XI, 353, 2. Saepe apud eos Christus egit, 354, 1. Eorum affectus in S. Paulum abeunt, XVII, 378, 2 et seq. Apud eos postea mire floruit christianismus, XI, 354, 4.

TYROPEON. Tyropaeon vocabatur vorago Mello, XIV, 280, 2.

TYRTAMUS. Tyrannus primo Euphrastes, ac postea Theophrastus a divinitate loquendi dictus est, XIII, 294, 2.

TYRUS. 1. Tyrus unde dicta et a quo condita, XII, 692, 1, 2. Unde vox Tyrus derivetur, XI, 343, 1, 2. Tyrus hebraice dicitur *Sor*, IV, 432, 1. Fuit colonia Sidoniorum, XII, 692, 1, 2. A Chanaanice condita et habitata, attributa fuit tribui Aser, sed nunquam ab ea possessa, XI, 351, 4;

XII, 708, 2. Ad Judaea regnum pertinuit, permisit autem Salomon Hiram regem Tyro dominari, II, 377, 1.

2. Tyri situs, opes, navigatio, luxus, XI, 345, 1, 2. Cur dicitur sita in corde maris, 346, 1. Cur vocetur insula, 347, 2. Cur coronata, 349, 2. Cur vocetur rupes, XIV, 453, 1. Ejus colonia, XI, 346, 1. Ejus negotiatio et splendor, XI, 346, 1; XII, 692, 1. Ejus antiquitas, XI, 349, 1, 2. Ejus pulchritudo, XII, 692, 1, 2. Ejus superbiorum ex situ et monitione, nam undique cingebatur mari, medio milliari a mari distans, *ibid.* Ejus gloria erat in navibus, unde de ea loquitur Prophetes quasi de navi, 693, 1. Ejus luxus, 694, 1. Ejus potentia, 700, 2. Comparatur altii, cur, 708, 1. In Tyro fiebat purpura ex succo conchyliorum marinorum, IV, 432, 1. In Tyro celebrabatur Hercules, unde dicitur Tyrius, 515, 1. Tyri sapientia in qua re sita fuerit, XIV, 453, 1. Tyrus superbiae et superbiorum typus, XIII, 548, 1. Dicitur meretrix, XI, 352, 2.

3. Obsessa est Tyrus a Salmanasar et Nabuchodonosor, XI, 346, 1, 2. Ejus obsidio longa fuit, *ibid.*, 2. Tyrus insula obsessa a Nabuchodonosor per tredecim annos, fil. peninsula, III, 570, 1; XII, 688, 1, 2; XIV, 508, 2. Tyrus usque ad fundamentum fuit eversa, *ibid.* Quando a Nabuchodonosore vastata, XIII, 544, 1. Ejus ruina deploratur, XII, 700, 2; 701, 1, 2. Regis Tyri lapsus sub typo lapsus diaboli describitur, 706, 1. Quomodo deleta et postea reaedificata, 689, 2. A quo restaurata sit, incertum, XI, 352, 2. Tria portenta Tyri vastatae per Alexandrum, XIV, 453, 2. Ab Alexandro est vastata, XI, 346, 2. Est item a Machabeis subacta, XIV, 453, 2. Tempore Christi Judaeis associata erat, *ibid.* Erat tunc urbs munitissima Phoeniciae, XV, 294, 1. A Saracenis primo, deinde a Christianis fuit occupata, tandem in Turcarum potestatem venit, XI, 354, 1. Duplex est, nova et vetus, XIV, 505, 2.

4. Tyri tria robora per Evangelium Christi disjecta, XIV, 454, 1. In ea fides christiana diu floruit, XI, 349, 2. Quos martyres sub Diocletiano habuerit, XIV, 454, 1.

U

UBALDUS. S. Ubaldini Bugubini episcopi corpus adhuc hodie integrum et vividum conspicitur, XII, 764, 1.

UBERA. 1. Ubers erecta et solida signa sunt virginitatis, laxa corruptionis, XII, 667, 1. Ubersa pressa dant sanguinem, VI, 474, 2. Ubersa respondent utero, ac proinde in illis voluptatis sedes est, XII, 669, 1. Ubersa sunt sedes et illicia amoris, V,

146, 1; VIII, 69, 1. Ubersa sunt illicia amoris, ea solent meretricis ornare ut amicos illiciant, XII, 306, 1.

2. Uberum varia symbola, VIII, 53, 1, 2 et seq. Ubersa Christi quenam, VII, 473, 2 et seq. Ubersa charitatis, 476, 1. Coelestis sponsi duplicia ubera Christus in Eucharistia praebet, 475, 1; XII, 451, 2. Ubersa sponsi consolationes spirituales,

VII, 477, 2. In quo hinculis similia, VIII, 52, 2. Uberum nomine coelestis sponsi suavem halitum sponsa expetit, 474, 2. Ubersa quomodo dantur Christo, 473, 1. Ubersa sponsi dilectio Dei et proximi, 476, 1; 529, 1. Christi ubera interna et externa quae, VII, 475, 1, 2. Duo ubera Novum et Vetus Testamentum, amorem Dei et proximi congratulationem et compassionem indicant, 529, 1. Duo ubera Christi, duo Joannes, Baptista et Evangelista, 474, 1. Duo praetatorum ubera quenam, 477, 1. Illa significant doctrinam Christi qua fideles facti, *ibid.*

Ubersa sunt symbolis amoris et libidinis, XII, 669, 1.

UBERTAS. Ubertas impulsuum Spiritus sancti, VII, 212, 1 (*Vide GRATA, SPIRITUS SANCTUS*).

UBERTINUS. Ubertinus de Cassalis in Apocalypsis commentatus est, XXI, 12, 1. Fuit a Joanne XXII Pontifice alienor, cur, 345, 2.

UBII. In Ubios quando ducta colonia ab Agrippina, XVII, 4, 2.

UBIQUITARIUM. Ubiqutiariorum heresis de corporis Christi ubiqutitate refutatur, XI, 498, 1; XVI, 443, 1; XVII, 120, 2; XVIII, 629, 1. Unde is error ortus sit, XVIII, 374, 1, 2.

UBIQUITAS. Ubiqutitas Dei quae, XII, 442, 2 (*Vide DEI IMMENSITAS*).

UDALRICUS (S.). S. Udalricus episcopus Augustanus ideo penam Purgatorii est adductus, quod nepotem suum Adalheronem sibi in episcopatu successorem designasset, XII, 837, 1. S. Udalricus secundus est solemniter ab Ecclesia canonizatus, X, 429, 1.

UDO. Udo archiepiscopus Magdeburgensis impure vivens quas Deo poenas dederit, II, 144, 1. Qua voce monitus a mala vita respicere, XXI, 289, 1, 2. Incepit non penituit, VI, 391, 2. Virus a Deo punitus, est, XX, 347, 2. Ejus mors, iudicium et descensus ad inferos, IX, 381, 2; XIII, 510, 2.

UGOLINUS. Ugolinus factionis Guelphorum principis insolentibus secunda fortuna interitus, I, 724, 1.

ULADISLAUS. Uladislavus, Hungarorum rex, confidragus quas poenas dederit, XII, 271, 2.

ULAI. Ulai porta Susarum unde dicta, XIII, 400, 2.

ULCUS. Ulcera qualia inducturus sit angelus primus phalarum, XXI, 297, 2.

ULPHILAS. Ulphilas, apostolus Gothorum arianus, suos arianismo imbuit, XVIII, 485, 2.

ULTIMA. Ultima dicta et scripta sapientum dulcissima sunt, XVI, 73, 1, 2.

ULTIO. Ulicis, *vide VINDICTA*.

ULTRA. Ultra saepe capitur pro seculo praesenti, XI, 615, 2; XII, 543, 1.

ULULARE. Ululare canum et leporum famelicorum est, XX, 196, 2.

ULYSSES. Ulysses aures obturans ad cactus

sirenum est vir sapiens infractus ad illicia meretricum, V, 132, 1. Est symbolum viri prudentis, IX, 518, 1. Ulysses fuit multiformis et multivarius, VI, 210, 1; cur, V, 444, 1. Ulysses vehementis, Job, 293, 1.

UMBILICUS. 1. Umbilicus unde sit dictus et quid sit, VIII, 170, 1; V, 80, 1. Umbilici usus, natura, finis, V, 79, 2; VIII, 170, 1; IX, 605, 1, 2. Per umbilicum vivit et altior embryo in utero matris, XII, 605, 1, 2. Is recens natus praescinditur et ligatur, *ibid.* Umbilicus est quasi anchora, *ibid.*

2. Umbilicus terrae est Judaea, XII, 767, 2. Umbilicus Veneris quae sit gemma, ejus vires, V, 530, 2.

3. Umbilici significatio, VIII, 170, 1. Umbilicus est mens sancta, 171, 2. Umbilici praecisio quid symbolice denotet, XII, 605, 1, 2.

UMBRA. 1. Umbra quid sit, VII, 237, 1. Umbra est corporis imago, V, 571, 2. Est major re, *ibid.* Umbra qualitate a corporibus accipit, id observandum in arborum plantatione, XVII, 150, 2. Umbrae dupliciter sol caecatur, XX, 67, 4. Umbrae proprietates, X, 92, 2. Umbrae nonnullis regionibus dextrae, aliae sinistrae, XI, 473, 1. Ea mane maxima et vesperi, at in meridie minima, 475, 1, 2. Umbra pomi jucundissima, VII, 553, 2. Umbrae platanis est gratissima, IX, 642, 1. De umbra asiei fabulam cur Demosthenes narravit, XIV, 60, 1. Umbra argenti nihil est, VII, 257, 2. Umbrae pictoriae ad quid adhibeantur, V, 5, 1.

2. Umbra Christi crucifixi an bonum latronem obumbravit, itaque eum converterit, XVI, 269, 1. Umbra Petri quam esset salutaris, et quomodo fieret, XVII, 450, 1. Umbra Pauli an mortui revixerint, XVII, 352, 2; XVIII, 13, 1.

3. Umbrae symbola, VII, 598, 2. Umbra deitatis Christi est humanitas, XII, 419, 1. Sub umbra Christi quiescit Ecclesia et anima sancta: quenam sit haec umbra, VII, 554, 1. Umbra futurum tempus significat, Job, 207, 2. Umbra symbolum est somni, X, 192, 2. Umbra symbolum est remedii et refrigerii in calamitate, XI, 302, 1. Et protectionis, 582, 1.

Umbra mortis quid proprie significet, XII, 115, 1; XVI, 50, 2; *Psalm.* I, 130, 4. Ipsa etiam symbolum brevis vitae, XI, 476, 1; Job, 79, 2; 80, 1.

UMBRACULUM. Umbraculum est typus mutabilitatis, Job, 539, 2.

UNANIMITAS. Unanimitatis pretium, quam ea Deo sit grata, XVII, 133, 1, 2. Unanimitas est invicta, gemmae de ea, XX, 320, 2 et seq. Unanimitas propria est amicitiae, IX, 197, 1. Ejus habende media, IX, 133, 2; XVII, 133, 1, 2 (*Vide AMICITIA, AMOR PROXIMI, CONCORDIA, UNIO*).

UNCIA. Uncia drachmis octo constat, XII, 533, 2.

UNGINUS. Unginus pomorum quid proprie sit,

592, 1, 2. Ex Assyriaca captivitate non rediere, XIII, 294, 1; XX, 13, 2. In Assyria evanescere dispersa per orbem, XIV, 501, 1. Quando tamen apud Prophetas ex ea reddisse dicuntur, intelligendum est de libertate spirituali, XIII, 294, 1 et seq. Litteraliter tamen non pauci cum Judaeis in Jerusalem verum Deum colere, illic excisa Ninive confugientes, 294, 1. Alii etiam antea illuc confugerunt, alii etiam in Israel relictis sunt, *ibid.*

Tribus Joseph in duas a patre fuit divisa, XII, 354, 1, 2. Tribus Ephraim major erat reliquis, XIX, 479, 2. (Vide ISRAEL, JUDA, JUDEI).

TRIBUTUM. 1. Tributum quid sit, et unde dicatur: cur id regibus praestetur, XVIII, 221, 1. Redditio omnibus debita: cui tributum, tributum; cui vestigal, vestigal. Tributum cur dicatur liquefactio, XII, 353, 1. Princeps provinciarum facta est sub tributo (hebraice *mas*, liquefactione). Tributi frenum quid, III, 466, 1. Factum est post haec, percussit David Philistinim, et humiliavit eos, et tenuit David frenum tributi de manu Philistinim.

2. Tributis subditi non sunt onerandi, VI, 338, 1. Agni ad vestimentum tuum, et hedi ad agri pretium; 393, 2. Rex justus erigit terram, vir aversus destruit eam; 478, 2. Qui autem fortiter praevertit ad eliciendum lac, exprimit butyrum: et qui vehementer emungit, elicit sanguinem: et qui provocat iras, producit discordias. Id proprie tyrannorum est, 378, 1. Leo rugiens et ursus esuriens, princeps impius super populum pauperem. Tributa nimia noxia populo et regi, quod exemplo Roboami probatur, III, 618, 2. Occasio sunt seditionis, 620, 2. Tributorum gravitas causa defectionis Israeli 601, 2. Tributis nimis populum gravantes principes, a Deo puniunt, XII, 473, 2; 174, 1. Vae qui edificat domum suam in thynistia, et canacula sua non in iudicio.

Tributum quod Romani Iudeis indixerint, XV, 395, 2. Justumne id an injustum fuerit, 477, 2 et seq. Tributum cur Christus solverit, cum ad illud non teneret, XVII, 455, 1, 2. Cur id Christus solvit pro se solo et Petro, 396, 2 et seqq.

TRICLINIARCHA. Tricliniarca erat idem qui moenipater, X, 441, 1.

TRICLINIUM. Triclinium quid significet, IV, TRIDUUM. 1. Tridui iter quomodo Ninive completeretur, XIV, 47, 2.

2. Triduum amissionis pueri Jesu quomodo computandum sit, XVI, 82, 2. Triduum Christi in sepulcro quomodo computandum, XIII, 364, 1; XV, 42, 1 et seq. Triduum resurrectionis Christi in scriptura expressum est, XIII, 364, 1. Cur Christus die tertia resurrexerit, sex causa assignantur, *ibid.* et 2.

TRIENNIIUM. Triennio toto evangelizaverunt apostoli in Judea, XVII, 259, 2.

TRIGAMIA. Trigamia non est peccatum, XVI, 260, 1.

TRIGESIMUM. Ante trigessimam annum apud

Hebraeos ordinarie nemini docere aut prophetae licebat, XIV, 199, 2. Nec munia doctoris aut sacerdotis obire, XV, 94, 1; XVI, 94, 2.

Trigesimus annus a 2223^a prophetae Ezechiel quomodo et unda numerandus, XII, 475, 1, 2. Triglyphi quid sint, XII, 814, 2.

TRINITARIUM. Trinitarii heretici, magistratum, iudices, judicia, quibus civilis iustitiae debita repellantur, abrogant, XVII, 222, 1.

TRINITAS. 1. MYSTERIUM SS. TRINITATIS IN EO CONSISTIT QUOD IN TRINITATE SINT TRES PERSONAE, UNA DEITAS. — SS. Trinitatis mysterii veritas astruitur et probatur, XV, 24, 2; XVI, 157, 1, 2. SS. Trinitas in veteri lege tenuiter adumbrata, in Evangelio aperte designata. XV, 4, 2, 24, 1. Revelata fuit in baptismo Christi, 113, 1. Baptizatus autem Jesus, confestim ascendit de aqua, et ecce aperti sunt ei caeli, et vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, et venientem super se. Et ecce vox de caelis dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacuit. Ea fuit in baptismo et transfiguratione Christi representata, 389, 1: Adhuc eo (Petro) loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos, et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacuit; ipsum audite. Ejus mysterium rubibus apostolis sensim patefaciendum erat, 294, 1: Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo novit Filium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare. SS. Trinitatis mysterium Christus in baptismo clara expressit, 657, 2: Et accedens Jesus locutus est eis dicens. Dala est mihi omnis potestas in caelo et in terra. Euntes ergo, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. SS. Trinitatis consubstantialitas et una deitas probatur, XVIII, 198, 2. Ea ipso et per ipsum, et in ipso sunt omnia: ipsi gloria in saecula. Amen, XVIII, 513, 1. Gratia Domini nostri Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis; XX, 611, 2: Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus, et hi tres unum sunt. Eam saepe S. Paulus innuit, XIX, 337, 2: Cum autem benignitas et humanitas apparuit Salvatore nostro Dei, non ex operibus iustitiae, quae fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per Jesum Christum Salvatore nostrum. SS. Trinitatis mysterium miraculo comprobatur, XI, 173, 1. SS. Trinitas non habet quantum, in solo confertur impotenter dominantibus, VI, 458, 1.

2. Eliam in Veteri lege mysterium SS. Trinitatis innuebatur. In creatione mundi plurale Elohim (Beresith bara Elohim, gallice les Dieu crea), SS. Trinitatis mysterium innuit, sicut unitas essentiae in Deo innuitur per verbum singulare

bara creavit, I, 44, 1. Item ex ipsa creatione hominis intelligitur, 68, 2: Et ait (Deus): Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei creavit illum. Item ex verbis Dei ad Adam post ejus peccatum, 440, 2: Et ait (Deus): Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est. Item ex Dei verbis ante Sodomorum punitionem, 174, 2: (Et dixit Deus): Venite igitur, descendamus et confundamus ibi linguam eorum. Tres angeli Abrahamo apparentes SS. Trinitatem praesignificabant, 221, 1: Apparuit autem ei Dominus in convallibus Mambre, sedenti in ostio tabernaculi sui in fervore diei. Cumque elevasset oculos, apparuerunt ei tres viri stantes prope eum: quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi, et adoravit in terram. Et dixit: Domine, si inveni gratiam in oculis tuis, ne transeas seruum tuum. In pluribus locis veteris legis SS. Trinitatis mysterium innuitur, II, 422, 2 et seq.: Audi, Israel: Dominus Deus noster, Dominus unus est (In hebraeo: Audi, Israel, Deus, Deus noster, Deus unus est). Id Iudaeis Salomon tacite significat, VI, 421, 2: Visio quam locutus est vir, cum quo est Deus, et qui Deo secum morante confortatus est. Item auctor Ecclesiasticus, VII, 413, 1: Transiit ad contemplandam sapientiam, erroneque et stultitiam: Quid est, inquam, homo, ut sequi possit regem factorem suam? Siracidi cognita fuit SS. Trinitas, IX, 458, 2: Convertere ad Dominum, et relinque peccata tua; precare ante faciem Domini, et minus offendiculo: X, 556, 2: Invoce Domini Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adjuvatore. Item Isaie prophetae, XI, 472, 1, 2: Et clamabant (Seraphim) alter ad alterum, et dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus exercituum: 185, 1, 2, in annot.: Et audivi vocem homini dicens: Quem mittam, et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mille me; 577, 2: Et nunc Dominus Deus misit me, et Spiritus ejus. SS. Trinitas Isaie apparuit, 166, 1, 2. Mysterium SS. Trinitatis non invenitur in triplici A, a, a, quod dixit Jeremias, XII, 16, 1. In verbis allegoricis Jeremie significatum juxta S. Ambrosium, 451, 2: Ideo haec dicit Dominus..... Numquid deficiet de Petra agri nix Libani; aut evelli possunt aquae erumpentes frigidae, et defluentes? A Zacharia indicatur, XIV, 377, 1: Haec dicit Dominus exercituum: Post gloriam misit me ad gentes, quae spoliaverunt vos, 383, 2: Et ostendit mihi Dominus Jesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini: et Salan stabat a dextris ejus ut adversaretur ei. Et dixit Dominus ad Salan: Increpi Dominus in te, Salan: et increpi Dominus in te, Item in Psalmis insinuatur, Psalm. II, 253, 1, 2: Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis; 260, 1.

3. Trinitatis figura et symbola, SS. Trinitatis

mysterium an in lapidibus super quos Jacob Patriarcha dormivit adumbratum, I, 285, 1. In constructione tabernaculi significatur, I, 719, 1. Trinitatis symbolum, funiculum triplex, VII, 482, 2. Ejus symbolum est sol, XII, 607, 1. Ea luci comparatur, XX, 523, 2. Probatur a simili per lumen, 65, 2. Ejus mysterium an per nomen Jehova representetur, XXI, 18, 1. Ejus symbolum est triphthalum cum onyche nascentis, XXI, 142, 1. Item pia familia S. Joseph cum beata Virgine significatur, XV, 64, 1.

4. Quatenus Judaeis, philosophis et nobismet ipsis cognitum SS. Trinitatis mysterium. Priscis Judaeis incognita fuit, VI, 428, 1. Ab aliquibus tantum cognita, X, 556, 2. Ejus professio quotidiana apud Judaeos, XI, 167, 1, 2. Fuit philosophis incognita; sola fide et lumine supernaturali cognosci nequit, XVIII, 50, 1. Plena et perfecta nos ipsi eam cognoscere non possumus, VI, 427, 1. Eam non intelligimus, XX, 547, 2. Eam intelligere et comprehendere non possumus, 523, 2.

5. SS. Trinitatis mysterium qui negent, Turcae eam negant et moderni Iudei, VI, 428, 1; X, 572, 2. Eam negant Iudaeizantes heretici, XX, 557, 1. Quomodo eam Manichaei falso definebant, X, 375, 1.

II. SS. TRINITATIS OPERA ET OPERATIONES. — 1. Operationes SS. Trinitatis ad intra. SS. Trinitatis circuminsessio quae et qualis, XI, 556, 1, 2; XX, 557, 1. SS. Trinitas seipsam infinite laudat et glorificat ab omni aeternitate in omnem aeternitatem, IX, 445, 1; X, 422, 4. SS. Trinitas est prima virgo in generatione et processione divinarum personarum, XVIII, 320, 1; XXI, 269, 1. S. Trinitas quomodo describitur, XX, 515, 2. Est ens immobile, immensus, constans, 68, 2 et seq. Tres quasi throni et adorationes SS. Trinitatis, IX, 623, 2.

2. Operationes SS. Trinitatis ad extra. Ejus opera ad extra sunt indivisa, et toti Trinitati communia, XVI, 658, 1: Et ecce vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem saeculi; XVIII, 372, 2: Divisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus: et divisiones ministratorum sunt, idem autem Dominus: et divisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus; Psalm. I, 195, 4: Verbo Domini caeli firmati sunt, et spiritui oris ejus omnis virtus eorum. Ipsa totis fuit incarnationis causa, XVI, 22, 1: Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi; itaque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei; 308, 1: Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Quenam sint singularum personarum propria, XVIII, 513, 1: Gratia Domini nostri Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. SS. Trinitas dat de Christo testimonium, XX, 614, 2.